

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-25-06

Druk nr 420
Warszawa, 9 marca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy – o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej osobie,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;

2) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Kto, wbrew przepisom ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005, w celu niedozwolonego wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej, wytwarza, przetwarza, przerabia, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy, przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium

innego państwa, nabywa, posiada, przechowuje lub wprowadza do obrotu prekursorzy,

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.”;

3) w art. 62 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust.1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;

4) w art. 63:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto, wbrew przepisom ustawy, zbiera mleczko makowe, opium, słomę makową, liście koki, żywicę lub ziele konopi innych niż włókniste.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197,

poz. 1661, z późn. zm.¹⁾) w art. 16 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami, określone w art. 53, art. 55 ust. 1 i 3, art. 56 ust. 1 i 3, art. 57, art. 58, art. 59 ust. 1 i 2, art. 61, art. 62 ust. 1 i 2, art. 63, art. 64 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485).”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442 oraz z 2005 r. Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1492 i Nr 183, poz. 1538.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu implementację do prawa polskiego postanowień Decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej Nr 2004/757/WSISW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego obrotu narkotykami (Dz.Urz. UE L 335/8).

Decyzja ramowa nakłada na Państwa Członkowskie Unii Europejskiej szereg obowiązków służących ujednoczeniu przepisów prawa karnego materialnego i procesowego odnoszących się do zwalczania nielegalnego obrotu narkotykami. Decyzja ramowa określa m.in. rodzaje czynności sprawczych, jakie winny być spenalizowane (art. 2), zakres penalizacji form zjawiskowych i stadialnych przestępstw związanych z nielegalnym obrotem narkotykami (art. 3), wskazuje minimalne wysokości kar za takie przestępstwa (art. 4), wprowadza wymóg odpowiedzialności osób prawnych za tego typu przestępstwa (art. 6 i 7), określa również zasady odnoszące się do jurysdykcji (art. 8).

Polskie prawo karne materialne i procesowe spełnia już obecnie większość wymogów określonych przez Decyzję ramową. Dla pełnej implementacji jej postanowień konieczne jest jedynie wprowadzenie niewielkich zmian do ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zwanej dalej „ustawą” (Dz. U. Nr 179, poz. 1485). Są to następujące zmiany:

- 1) w art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary należy rozszerzyć zakres odpowiedzialności podmiotów zbiorowych na przestępstwa nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami, określone w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (zgodnie z art. 6 Decyzji ramowej),

- 2) w art. 58 i 62 ustawy należy podnieść sankcję karną w typie kwalifikowanym przestępstwa do lat 8 (zgodnie z art. 4 ust. 3 Decyzji ramowej),
- 3) w art. 61 należy wskazać dodatkowo na działanie przestępcze, polegające na „wprowadzaniu do obrotu” prekursorów (zgodnie z art. 4 ust. 4 Decyzji ramowej),
- 4) w art. 63 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii należy rozszerzyć zakres penalizacji na uprawę krzewu koki (zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b Decyzji ramowej), przy jednoczesnym podniesieniu sankcji karnej w typie podstawowym przestępstwa do lat 3 oraz wprowadzić typ kwalifikowany przestępstwa (zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b oraz art. 4 ust. 3 Decyzji ramowej).

Decyzja ramowa (art. 4 ust. 3) obliguje Państwa Członkowskie, aby w stosunku do określonych w niej typów przestępstw, w sytuacji gdy zostały one popełnione w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnianie przestępstw, możliwe było wymierzenie kary nie niższej niż 10 lat pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę uwarunkowania, w zakresie możliwości przekroczenia górnej granicy kary za określone przestępstwo, wynikające z art. 65 K.k., należało podnieść górną granicę kary w typach kwalifikowanych przestępstw określonych w art. 58 i 62 ustawy oraz wprowadzić typ kwalifikowany przestępstwa do art. 63 tej ustawy, dla którego byłoby przewidziane również takie zagrożenie karne, które spełniałoby wymogi art. 4 ust. 3 Decyzji ramowej.

Podwyższenie zagrożenia karnego w typie podstawowym przestępstwa określonego w art. 63 ust. 1 ma natomiast na celu zachowanie wewnętrznej spójności tego artykułu, po wprowadzeniu typu kwalifikowanego (art. 63 ust. 3).

Decyzja ramowa zawiera również zobowiązanie do spenalizowania działania polegającego na „wprowadzeniu do obrotu” prekursorów, stąd należało włączyć takie działanie do odnoszącego się do prekursorów art. 61 ustawy.

Biorąc pod uwagę kryterium racjonalności, przyjęto, zgodnie z systematyką ustawy, że działanie w warunkach zorganizowanej grupy lub związku mającego na celu popełnianie przestępstw, będzie w praktyce łączyło się z działaniem określonym w kwalifikowanych typach przestępstw wskazanych w ustawie. Ma-

jąc na względzie powyższe kryteria, nie wprowadzono również do określonych w ustawie przestępstw typu kwalifikowanego ze względu na rodzaj narkotyków lub rozmiar powodowanego przez nie uszczerbku na zdrowiu. Wskazane w Decyzji ramowej wymogi w zakresie wymiaru kary, w takich przypadkach, spełniają już, w stosunku do wszystkich poważniejszych przestępstw, przyjęte w ustawie regulacje, które przewidują pożądany wymiar kary w odniesieniu do przestępstw dotyczących każdego rodzaju środków odurzających lub substancji psychotropowych, bez konieczności, nieznanego polskiej ustawie, różnicowania na narkotyki „miękkie” i „twarde”.

Ze względu na treść art. 2 ust. 1 lit. b należało rozszerzyć zakres penalizacji art. 63 ustawy. Załącznik Nr 1 do ustawy wymienia liście koki jako środek odurzający. Oznacza to, że czyny polegające na wytwarzaniu, przetwarzaniu, przerabianiu (art. 53), przywozie z zagranicy, wywozie lub przewozie w tranzycie (art. 55), wprowadzaniu do obrotu (art. 56), udzielaniu innej osobie (art. 58 i 59), nielegalnym posiadaniu (art. 62) liści koki, jako środka odurzającego, są już w ustawie spenalizowane. Tak więc poza zakresem penalizacji pozostawał jedynie czyn polegający właśnie na uprawie krzewów koki.

Jakkolwiek zagrożenie działaniem przestępczym polegającym na uprawie krzewów koki jest bardzo niewielkie, bowiem w polskich warunkach klimatycznych uprawa krzewów koki nie jest możliwa, a w warunkach „sztucznych” wiązałyby się ze znacznymi kosztami, to penalizacja takiego działania znajduje swoje uzasadnienie w wymogach jurysdykcyjnych Decyzji ramowej. Zgodnie bowiem z art. 8 ust. 3 Państwa Członkowskie, które nie wydają własnych obywateli, zobowiązane są zapewnić swoją jurysdykcję w odniesieniu do przestępstw popełnionych przez ich obywateli poza terytorium państwa oraz przestępstw popełnionych na korzyść osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium tego państwa.

Termin implementacji postanowień omawianej Decyzji ramowej do prawa polskiego upływa dnia 12 maja 2006 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projekt będzie oddziaływał na osoby fizyczne, osoby prawne, sądy, prokuraturę, policję i służbę więzienną.

Projektowana ustawa nie ma wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Nie wywoła również skutków na rynku pracy, nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz pozostanie bez wpływu na strukturę i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt był konsultowany z: Sądem Najwyższym, Krajową Radą Sądownictwa, Naczelną Radą Adwokacką oraz Krajową Radą Radców Prawnych.

W toku konsultacji swoją opinię przedstawił jedynie Sąd Najwyższy, który zwrócił m.in. uwagę na kwestię, występującego w Decyzji ramowej a nieznanego polskiej ustawie, podziału na narkotyki twarde i miękkie. Odniósł się również do kwestii tłumaczenia Decyzji ramowej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Min.JP- 435 /2006/DP/kr

Warszawa, dnia 24.02.2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy – o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-25-06) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

2006-03-01

Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW
z dnia 25 października 2004 r.
ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie
nielegalnego handlu narkotykami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. e) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [2],

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nielegalny handel narkotykami stanowi zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i jakości życia obywateli Unii Europejskiej oraz dla legalnej gospodarki, stabilności i bezpieczeństwa Państw Członkowskich.
- (2) Potrzeba działań ustawodawczych zmierzających do zajęcia się problemem nielegalnego handlu narkotykami została uznana w szczególności w Planie działań Rady i Komisji w sprawie najlepszego sposobu wykonania postanowień Traktatu z Amsterdamu w dziedzinie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości [3], przyjętym przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Wiedniu w dniu 3 grudnia 1998 r., w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r., w szczególności w ich punkcie 48, Strategii Antynarkotykowej Unii Europejskiej (2000–2004) zatwierdzonej podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Helsinkach w dniach 10–12 grudnia 1999 r. i w Planie działań Unii Europejskiej w sprawie narkotyków (2000–2004) zatwierdzonym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r.
- (3) Konieczne jest przyjęcie minimalnych zasad określających znamiona przestępstw w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami i półproduktami, co umożliwi wspólne podejście na poziomie Unii do walki z nielegalnym obrotem.
- (4) Na mocy zasady pomocniczości Unia Europejska powinna koncentrować się na najpoważniejszych rodzajach przestępstw narkotykowych. Wyłączenie pewnych rodzajów zachowań związanych z konsumpcją własną z zakresu decyzji ramowej nie stanowi wytycznej Rady co do sposobu, w jaki Państwa Członkowskie powinny traktować te przypadki w swoim prawie krajowym.
- (5) Kary przewidziane przez Państwa Członkowskie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz obejmować kary pozbawienia wolności. Dla ustalenia wymiaru kary należy wziąć pod uwagę okoliczności faktyczne, takie jak ilość i rodzaj przemycanych narkotyków, oraz to, czy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej.
- (6) Państwom Członkowskim winno się zezwolić na dopuszczenie możliwości złagodzenia kary, jeżeli przestępca przekazał właściwym władzom cenne informacje.
- (7) Konieczne jest podjęcie środków w celu umożliwienia konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstw, o których mowa w niniejszej decyzji ramowej.
- (8) Należy podjąć środki zapewniające pociągnięcie do odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa kryminalne, o których mowa w tej decyzji ramowej i które są popełniane na ich korzyść.
- (9) Skuteczność wysiłków podejmowanych w celu zajęcia się problemem nielegalnego handlu narkotykami zależy zasadniczo od harmonizacji środków krajowych wykonujących niniejszą decyzję ramową.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1 **Definicje**

Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:

- 1) "narkotyki" oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w następujących konwencjach Narodów Zjednoczonych:
  - a) Jednolita konwencja o środkach odurzających z 1961 r. (zmieniona protokołem z 1972 r.),
  - b) Konwencja wiedeńska o substancjach psychotropowych z 1971 r. Obejmuje to również substancje podlegające kontroli na mocy wspólnego działania 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r. dotyczącego wymiany informacji, oceny ryzyka oraz kontroli nowych leków syntetycznych [4];
- 2) "półprodukty" oznaczają wszelkie substancje wymienione w prawodawstwie wspólnotowym, powodujące konieczność wykonania obowiązków nałożonych przez art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 20 grudnia 1988 r.;
- 3) "osoba prawna" oznacza wszelkie podmioty prawne mające taki status na mocy właściwego prawa krajowego, z wyjątkiem państw lub innych instytucji publicznych wykonujących jego suwerenne prawa oraz organizacji.

Artykuł 2

Przestępstwa związane z nielegalnym handlem narkotykami i półproduktami

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karalności następujących czynów popełnionych umyślnie i bez upoważnienia:

- a) produkcja, wytwarzanie, sporządzanie wyciągów, przygotowanie, oferowanie, proponowanie sprzedaży, rozprowadzanie, sprzedaż, dostarczanie na wszelkiego rodzaju warunkach, pośrednictwo, wysyłka, przesyłanie w tranzycie, przewożenie, przywóz lub wywóz narkotyków;
- b) uprawa maku lekarskiego, krzewu koka lub rośliny konopi;
- c) posiadanie lub nabywanie narkotyków dla prowadzenia działań wymienionych w lit. a);
- d) wytwarzanie, przewóz lub rozprowadzanie półproduktów, wiedząc, że mają one być użyte do celów nielegalnej produkcji lub wytwarzania narkotyków.

2. Niniejsza decyzja ramowa nie obejmuje czynów opisanych w ust. 1, gdy ich autor realizuje je w celu konsumpcji własnej w sposób określony w prawie krajowym.

Artykuł 3

Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie popełnienia przestępstwa

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu penalizacji podżegania, pomocnictwa lub usiłowania popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w art. 2.

2. Państwo Członkowskie może wyłączyć spod odpowiedzialności karnej usiłowanie oferowania lub przygotowania narkotyków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), oraz usiłowanie posiadania narkotyków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c).

Artykuł 4

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, aby przestępstwa określone w art. 2 i 3 podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom karnym.

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, aby przestępstwa określone w art. 2 podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 1 roku do 3 lat.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, aby przestępstwa określone w art. 2 ust. 1 lit.

a), b) i c) podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat w następujących przypadkach:

- a) przestępstwo dotyczy dużych ilości narkotyków;
- b) przestępstwo dotyczy tych narkotyków, które powodują największy uszczerbek dla zdrowia lub które spowodowały znaczną szkodę dla zdrowia pewnej liczby osób.

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 2, zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej, określonej we wspólnym działaniu 98/733/WSiSW z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznawania za przestępstwa karne uczestnictwa w organizacji przestępczej w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej [5].

4. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d), zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej, określonej we wspólnym działaniu 98/733/WSiSW, oraz gdy półprodukty przeznaczone są do użycia w lub do produkcji, lub wytwarzania narkotyków w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b).

5. Bez uszczerbku dla praw osób pokrzywdzonych i innych osób trzecich, działających w dobrej wierze, każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu umożliwienia konfiskaty substancji stanowiących przedmiot przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, użytych narzędzi lub takich, które miały być użyte do tych przestępstw, oraz korzyści pochodzących z tych przestępstw lub w celu umożliwienia konfiskaty mienia, którego wartość odpowiada tej korzyści, wartości substancji lub narzędzi.

Pojęcia "konfiskata", "narzędzia", "korzyści" i "mienie" mają to samo znaczenie, co w art. 1 Konwencji Rady Europy z 1990 r. o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa.

Artykuł 5

Okoliczności szczególne

Niezależnie od treści art. 4, każde Państwo Członkowskie może podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia możliwości złagodzenia kar, o których mowa w art. 4, jeżeli sprawca:

- a) zaprzestaje działalności przestępczej związanej z nielegalnym handlem narkotykami i półproduktami; oraz
- b) udzieli organom administracyjnym lub sądowym informacji, których organy te nie byłyby w stanie uzyskać w inny sposób, a ułatwiających im:
  - i) zapobieganie lub zmniejszenie rozmiaru skutków przestępstwa;
  - ii) ujawnienie lub pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pozostałych sprawców;
  - iii) zgromadzenie dowodów; lub
  - iv) zapobieżenie popełnieniu kolejnych przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.

Artykuł 6

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa, o których mowa w art. 2 i 3, popełnione na ich korzyść przez osobę działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej, zajmujący kierownicze stanowisko w ramach tej osoby prawnej w oparciu o:

- a) prawo do reprezentowania osoby prawnej;
- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej;
- c) uprawnienia do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej.

2. Poza przypadkami określonymi w ust. 1 każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych w przypadkach, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, na korzyść tej osoby prawnej przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osób prawnych zgodnie z ust. 1 i 2 nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które uczestniczyły w popełnieniu przestępstw określonych w art. 2 i 3 jako sprawcy, podżegacze lub pomocnicy.

Artykuł 7

Sankcje wobec osób prawnych

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że osoba prawna odpowiedzialna zgodnie z art. 6 ust. 1 będzie podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom, w tym grzywnom i karom pieniężnym, a także innym sankcjom, jak:

- a) pozbawienie prawa do ulg podatkowych lub innych świadczeń lub pomocy ze środków publicznych;
- b) tymczasowe lub trwale pozbawienie prawa do wykonywania działalności gospodarczej;
- c) oddanie pod dozór sądu;
- d) sądowy nakaz likwidacji;
- e) tymczasowe lub trwale zamknięcie pomieszczeń i urządzeń wykorzystanych do popełnienia przestępstwa;
- f) zgodnie z art. 4 ust. 5 konfiskata substancji będących przedmiotem przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, narzędzi użytych lub takich, które miały być użyte do tych przestępstw, i korzyści pochodzących z tych przestępstw lub konfiskata mienia, którego wartość odpowiada wartości korzyści, substancji lub narzędzi.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by osoba prawna odpowiedzialna zgodnie z art. 6 ust. 2 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom lub środkom.

Artykuł 8

Jurysdykcja i ściganie

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do ustanowienia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, gdy:

- a) przestępstwo jest popełnione w całości lub części na jego terytorium;
- b) sprawca jest jego obywatelem; lub
- c) przestępstwo zostało popełnione na korzyść osoby prawnej ustanowionej na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

2. Państwo Członkowskie może zdecydować, że nie zastosuje lub zastosuje jedynie w szczególnych przypadkach zasady jurysdykcji określone w ust. 1 lit. b) i 1 lit. c), gdy przestępstwo zostało popełnione poza jego terytorium.

3. Państwo Członkowskie, które zgodnie ze swym prawem nie wydaje własnych obywateli, podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji i ścigania, w stosownych przypadkach, przestępstwa, o którym mowa w art. 2 i 3, popełnionego przez obywatela tego państwa poza jego terytorium.

4. Państwa Członkowskie informują Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję o decyzji w kwestii zastosowania ust. 2, w stosownych przypadkach, ze wskazaniem szczególnych przypadków lub okoliczności, w których ta decyzja ma zastosowanie.

Artykuł 9

Wykonanie i sprawozdania

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, w celu dostosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej najpóźniej do 12 maja 2006 r.

2. W tym terminie, o którym mowa w ust. 1, Państwa Członkowskie przekażą do Sekretariatu Generalnego Rady i do Komisji teksty przepisów przenoszących do prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Komisja, najpóźniej do 12 maja 2009 r., składa sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie procesu wykonania decyzji ramowej, wraz z jej skutkami dla współpracy sądowej w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami. Po tym sprawozdaniu Rada ocenia, najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od daty przedłożenia sprawozdania, czy Państwa Członkowskie podjęły niezbędne środki w celu dostosowania się do niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 10

Zakres terytorialny stosowania

Niniejszą decyzję ramową stosuje się do Gibraltaru.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 października 2004 r.

W imieniu Rady

R. Verdonk

Przewodniczący

-----
[1] Dz.U. C 304 E z 30.10.2001, str. 172.

[2] Opinia z dnia 9 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

[3] Dz.U. C 19 z 23.1.1999, str. 1.

[4] Dz.U. L 167 z 25.6.1997, str. 1.

[5] Dz.U. L 351 z 29.12.1998, str. 1.

DECYZJA RAMOWA RADY 2004/757/WSISW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz. U. UE L. 335/8)

Termin transponowania – 12 maja 2006 r

Przepisy Decyzji Ramowej	Treść Przepisu	Przepisy prawa polskiego	Przepisy Projektu
Art. 1 Definicje	"narkotyki"	Art. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	-
Art. 1 Definicje	"półprodukty"	Art. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	-
Art. 1 Definicje	"osoba prawna"	Art. 2 ustawy z dnia 28 października 2002 roku o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U.Nr 197 poz.1661)	-
Art. 2 Katalog przestępstw	a) produkcja, wytwarzanie, sporządzanie wyciągów, przygotowanie, oferowanie, proponowanie sprzedaży, rozprowadzanie, sprzedaż, dostarczanie na wszelkiego rodzaju warunkach, pośrednictwo, wysyłka, przesyłanie w tranzycie, przewożenie, przywóz lub wywóz narkotyków;	Art. 53, art. 55 - 59, ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	-

Art. 2 Przestęp stwa	b) uprawa maku lekarskiego, krzewu koka lub rośliny konopi;	Art. 63 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485) – brak penalizacji uprawy krzewu koki	Art. 63. 1 „1.Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych lub krzew koki podlega grzywnie, karze pozbawienia wolności do lat 3.” Liście koki są wymienione w Załączniku Nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jako środki odurzające grupy I-N.
Art. 2 Przestęp stwa	c) posiadanie lub nabywanie narkotyków w celu pełnienia czynów wskazanych w lit. a);	Art. 55 i 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	-
Art. 2 Przestęp stwa	d) wytwarzanie, przewóz lub rozprowadzanie półproduktów, wiedząc, że mają one być użyte do celów nielegalnej produkcji narkotyków.	Art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	Art. 61 Kto, wbrew przepisom ustawy, rozporządzenia 273/ 2004 lub rozporządzenia 11/2005, w celu nieodzwolonego wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej, wytwarza, przetwarza, przerabia, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy, przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa, nabywa, posiada, przechowuje lub wprowadza do obrotu prekursory, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5

Art. 3	Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie popełnienia przestępstwa	Art. 13 i 18 k.k.	-
Art. 4 Ust. 1 Kary	Wymóg, aby przestępstwa określone w art. 2 podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 1 roku do 3 lat.	Art. 53,55, 56, 58, 59,61,62,63 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	Art. 63. 1 „ 1.Kto , wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych lub krzew koki, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3
Art. 4 Ust. 2 Kary	Wymóg, aby przestępstwa określone w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c) podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat w następujących przypadkach: a) przestępstwo dotyczy dużych ilości narkotyków; b) przestępstwo dotyczy tych narkotyków, które powodują największą szkodę dla zdrowia lub które spowodowały znaczną szkodę dla zdrowia pewnej liczby osób.	Art. 53 ust. 2 , 55 ust. 1 i 3, 56 ust.1 i 3, 58 ust. 2, 59 ust.1 i 2, 62 ust. 2 , 63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)	Art. 63. 3 „ 3. Jeżeli przedmiotem czynu o którym mowa w ust., jest uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.
Art. 4 Ust. 3 Kary	Wymóg, aby przestępstwa, o których mowa w ust. 2, zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica	Art. 53 ust. 2 , 55 ust. 3, 56 ust. 3, 58 ust. 2, 59 ust.1 i 2, 62 ust. 2, 63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o	Art. 58.2 „2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust.1, udziela środka odurzającego lub

	wynosi co najmniej 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej	przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485) Art. 65 i art. 258 kk. Art.65 kk	substancji psychotropowej małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej osobie, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”. Art. 62.2 „ 2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.” Art. 63. 3 j.w
Art. 4 Ust. 4 Kary	Wymóg, aby przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 d zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat, w przypadkach, gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej	Art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485) Art. 258 kk. Art.65 kk	-
Art. 4 Ust. 5 Kary	Przepadek	Art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485) Art. 44 i 45 kk.	-

Art. 5	<p>Przyjęcie środków w celu zapewnienia możliwości złagodzenia kar jeżeli sprawca:</p> <p>a) zaprzestanie działalności przestępczej</p> <p>b) udzieli organom administracyjnym lub sądowym informacji o okolicznościach popełnienia przestępstwa, których organy te nie byłyby w stanie uzyskać w inny sposób, a ułatwiających im:</p> <p>i) zapobieganie lub zmniejszenie skutków przestępstwa;</p> <p>ii) ujawnienie lub pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pozostałych sprawców;</p> <p>iii) zgromadzenie dowodów; lub</p> <p>iv) zapobieżenie popełnieniu kolejnych przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.</p>	Art. 60 kk	-
Art. 6	Odpowiedzialność osób prawnych	Ustawa z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny	Art. 16 .1 pkt 13 „13) nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i psychotropowymi, określone w art. 53, art. 55

		zabronione pod groźbą kary (Dz.U.02.197.1661). Art. – nie przewiduje odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa nielegalnego obrotu narkotykami	ust.1 i 3, art.57, art. 58 ust.1 i 2, art. 61, art. 62 ust.1 i 2, art. 63, art. 64 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485)”.
Art. 7	Sankcje wobec osób prawnych	Art. 7 i 9 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U.02.197.1661).	
Art. 8	Jurysdykcja względem: a) przestępstw popełnionych w całości lub w części na terytorium państwa b) obywatela c) przestępstw, popełnionych na korzyść osoby prawnej ustanowionej na terytorium tego Państwa Członkowskiego Art. 8 ust.3 zobowiązanie do podjęcia odpowiednich środków w celu ustanowienia swojej jurysdykcji w przypadku, gdy państwo nie przewiduje wydawania własnych obywateli.	Art. 5 k.k. Art. 109 k.k. Art.111k.k. Art. 112 k.k.	-
Art. 9	Obowiązek transponowania DR do prawa krajowego do dnia 12 maja 2006 r roku oraz złożenia notyfikacji w tym terminie	–	-

Art. 10	Terytorialny zakres zastosowania	–	–
Art. 11	Wejście w życie	–	–